

HAFÍKŮV Bulletin

Informační bulletin Výcvikového canisterapeutického sdružení Hafík, z.s. rok 2020

VÝCVIKOVÉ CANISTERAPEUTICKÉ
SDRUŽENÍ - TŘEBOŇ

Národní
Asociace
Dobrovolníků

ČLEN

A V P O
ČESKÁ REPUBLIKA

Děkujeme

za spolupráci a podporu
a přejeme Vám vše krásné
i v následujícím roce.

www.canisterapie.org

Úvodní slovo tohoto bulletinu bychom moc rádi věnovali všem, kteří nám po celý rok 2020 pomáhali a podporovali nás v naší činnosti. Je to neuvěřitelné, ale v lednu roku 2021 oslavíme již 20 let naší činnosti - a bez podpory všech okolo nás bychom celou tuto dlouhou cestu určitě nezvládli. Děkujeme!

Uplynulý rok 2020 nebyl pro nikoho snadný a o to více si vážíme každé podpory a pomoci. Dění ohledně epidemiologické situace omezilo naši činnost, ale pevně věříme, že následující rok bude klidnější a vše si vynahradíme!

Největší poděkování patří samozřejmě všem našim canisterapeutickým týmům (dobrovolníkům a jejich pejskům) a dále i ostatním zvířátkům, která našim dobrovolníkům při činnosti vypomáhají (minikoně, kočky, morčata, strašilky, aj.). Bez nich by se Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík, z.s. nemohlo věnovat dobrovolnické činnosti v takové míře, jako tomu bylo doposud.

Nemenší dík patří samozřejmě všem přijímacím organizacím a uživatelům, za vytvoření příjemného prostředí pro praktickování canisterapie a za hezký vztah k našim dobrovolníkům a jejich čtyřnohým kamarádům.

Samozřejmě nesmíme opomenout poděkovat všem našim sponzorům a lidem, kteří se podíleli na fungujícím chodu celého Výcvikového canisterapeutického sdružení Hafík, z.s. Na stránkách tohoto bulletinu naleznete shrnutí akcí celého roku 2020, ale hlavně příběhy našich dobrovolníků. Doufáme, že si tento nový, „příběhový“, bulletin užijete.

Přejeme Vám všem příjemné čtení a ještě jednou děkujeme Vám všem za podporu!!!

Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík, z.s.

Obsah

Jednorázové akce 2020	str. 4
Ostatní akce 2020	str. 5
Plán akcí 2021	str. 5
Národní asociace dobrovolnictví	str. 6
Asociace veřejně prospěšných organizací ČR	str. 6
Dobrovolnická organizace	str. 7
Příběhy dobrovolníků	str. 8 - 12
Organizační struktura	str. 13
Poděkování	str. 14

Jednorázové akce

v roce 2020

LEDEN:

- Dětské centrum Mláďátka
České Budějovice
- Základní škola Plešivec
Český Krumlov

ÚNOR:

- MŠ Sedmikráska
České Budějovice
- Dětská skupina Kvítek
JČU České Budějovice
- Centrum Arpida
České Budějovice
- tábor Dětské univerzity
ZSF JU, České Budějovice
- MŠ Sedmikráska
České Budějovice
- ZŠ Na Sadech
Třeboň
- MŠ Papírenská
České Budějovice
- ZŠ praktická
Soběslav

BŘEZEN:

- MŠ Papírenská
České Budějovice
- MŠ U Rybníčka
Zbudov
- Základní škola
Kravsko
- Centrum Arpida,
České Budějovice
- Gerimed, a.s.
Sedlec - Prčice
- školní družina ZŠ Rudolfov
České Budějovice
- MŠ Větrná
České Budějovice

ČERVEN:

- Dětský den
Třeboň

ČERVENEC:

- Příměstský tábor
ZŠ Ševětín
- Pobyt Apla Jižní Čechy
Chvalšiny
- Základní škola
Kravsko
- příměstský tábor Caplík
České Budějovice
- příměstský tábor M-tes
České Budějovice
- příměstský tábor Koníček
České Budějovice
- Gerimed, a.s.
Sedlec - Prčice
- Dětský tábor
Dražičky

SRPEN:

- příměstský tábor M-tes
České Budějovice
- Autiscentrum
České Budějovice
- pobyt Buková u Olešnice
- Apla Jižní Čechy
pobyt Chvalšiny
- pobyt dětí se SMA
Pluhův Žďár
- jesle E. Pittera
České Budějovice
- Letní dětský tábor
Ktiš

ZÁŘÍ:

- Denní stacionář Empatie
České Budějovice
- setkání strakáčů
Třeboň - Doubí
- Základní škola
Kravsko
- Spec. školy Šobrova
Písek
- Bambifest
České Budějovice
- Bambifest
České Budějovice
- Jihočeský festival zdraví
Třeboň
- SeneCura Senior Centrum
Písek
- přednáška v rámci
výcvikového pobytu
Pístina

ŘÍJEN:

- přednáška v rámci kongresu
„Budějovice kazuistické“
České Budějovice
- školní družina ZŠ
ZŠ Nová Ves u Chrástavy
- přednáška o canisterapii
ZSF JU, České Budějovice
- MŠ U Soudu
Liberec
- MŠ a ZŠ Rybka
Tábor
- MŠ Husova třída
Liberec
- MŠ Mladošovice
Mladošovice

Ostatní akce v roce 2020

- Výroční schůze Výcvikového canisterapeutického sdružení Hafík, z.s.
- Školení na „Prevenci úrazů způsobených psem“
- Vstupní testy
- Informační schůzka pro nové zájemce o canisterapii
- Výcvik canisterapeutických týmů a závěrečné zkoušky
- 9. Dětský canisterapeutický tábor
- Přednáška 1. pomoc pro psy
- Vánoční procházka, Třeboň
- Členské shromáždění Národní asociace dobrovolnictví, z.s.
(1 x osobně Praha; 2 x online shromáždění)
- Valná hromada Asociace veřejně prospěšných organizací ČR (online)

Plán akcí na rok 2021

JARO/LÉTO

- Informační schůzka pro nové zájemce o canisterapii
- Vstupní testy pro nové canisterapeutické týmy
- Kurz pro dobrovolníky: „Prevence úrazů způsobených psem“
- Výroční schůze Výcvikového canisterapeutického sdružení Hafík, z. s.
- Toulky s Hafíkem
- Oslava 20. výročí od založení z.s. Hafík

ČERVENEC

- Výcvik canisterapeutických týmů

SRPEN

- 10. Dětský canisterapeutický tábor

PODZIM

- Informační schůzka pro nové zájemce o canisterapii
- Vstupní testy pro nové canisterapeutické týmy

ZIMA

- virtuální Vánoční procházka s Hafíkem

Národní asociace dobrovolnictví, z.s.

Národní asociace dobrovolnictví, z.s. je jediná profesní síťová organizace na poli dobrovolnictví v České republice se statutem právního subjektu.

Jde o zastřešující dobrovolnou, neziskovou, nezávislou a nepolitickou organizaci, která spojuje dobrovolnické

programy veřejně prospěšných organizací pracujících s dětmi, mládeží, rodinou a seniory. Národní asociace dobrovolnictví, z.s. podporuje rozvoj dobrovolnictví a dobrovolnických mentoringových programů v ČR.

Cílem asociace je mimo jiné i vyhledávání a spolupráce s partnery v ČR i v zahraničí - zejména v oblasti dobrovolnictví všech věkových i profesních skupin a také s organizacemi s podobnými cíli.

AVPO

Asociace veřejně prospěšných organizací ČR

Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík, z.s. je od roku 2016 také členem Asociace veřejně prospěšných organizací ČR („AVPO ČR“).

- Posláním AVPO ČR je přispívat k vytváření transparentního, spolehlivého a moderního neziskového sektoru.
- AVPO ČR začala svoji činnost v roce 2010 jako střešní a nadoborová asociace neziskových organizací.
- AVPO ČR svým členským organizacím poskytuje všestranný servis a aktivně hájí a prosazuje jejich zájmy.
- Od roku 2014 je AVPO ČR správcem značky Spolehlivá veřejně prospěšná organizace (Značky spolehlivosti).

Posláním Značky spolehlivosti je posilovat důvěru dárců a podporovatelů k neziskovým organizacím.

„V současné době sdružuje téměř sto neziskovek.“

Akreditovaná dobrovolnická organizace

Od roku 2008 je Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík, z. s., na základě akreditace poskytnuté Ministerstvem vnitra České republiky, akreditovaným dobrovolnickým centrem v úseku výkonu dlouhodobé dobrovolnické služby. Hafík se tak stal organizací, která je způsobilá provádět dobrovolnickou službu v oblasti vysílání dobrovolníků s jejich otestovanými terapeutickými psy.

Ministerstvo vnitra uděluje akreditace vysílajícím organizacím v oblasti dobrovolnické služby. Akreditace se udělují na základě zákona č. 86/2014 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů a má čtyřletou platnost.

Výhody akreditovaných organizací:

- Akreditované organizace mohou žádat Ministerstvo vnitra o státní dotaci na pojištění dobrovolníků a na část nákladů spojených s evidencí dobrovolníků, přípravou a výkonem dobrovolnické služby.
- Organizace, ve kterých vykonávají činnost dobrovolníci vyslaní akreditovanou vysílající organizací podle zákona o dobrovolnické službě mohou uplatnit hodnotu činnosti těchto dobrovolníků v rámci vlastního podílu (dofinancování) na nákladech projektu, na které žádají o státní dotace u vybraných ústředních orgánů.
- Akreditované organizace mohou snáze vytvořit podmínky pro dobrovolnickou činnost nezaměstnaných evidovaných u úřadu práce.
- Akreditované organizace mohou snáze získávat dobrovolníky, kteří dávají přednost vyššímu stupni právní ochrany a předem stanoveným pravidlům. Akreditace je určitou známkou kvality.

Výhody pro dobrovolníky v akreditované organizaci:

- Dobrovolník v akreditované organizaci má smluvně zaručené postavení, je pojištěn proti škodám na zdraví a na majetku.
- Dobrovolníkovi v případě, že jeho činnost přesáhne více jak 20 hodin v kalendářním týdnu může být státem hrazeno pojistné veřejného zdravotního pojištění po dobu výkonu služby, dále mu může organizace hradit důchodové pojištění stanovené z minimálního vyměřovacího základu.
- Dobrovolník má nárok na poskytnutí kvalitní přípravy k výkonu dobrovolnické činnosti.
- Dobrovolník má nárok na poskytnutí pracovních prostředků a ochranných pomůcek.
- Vysílající organizace může dobrovolníkovi hradit cestovní výdaje, ubytování, stravu.

Příběhy dobrovolníků z.s. Hafík

„Má cesta ke canisterapii.“

Poprvé jsem se setkala s canisterapií v písecké nemocnici na oddělení sociálních lůžek, kde pracuji. Bylo to asi před osmi lety, kdy sociální pracovnice domluvila tuto aktivitu s dobrovolníky z Hafíka. Návštěva psů u klientů mě oslovila a zatoužila jsem po vlastním psovi, se kterým bych mohla za klienty docházet.

Když jsem hledala informace o canisterapii a různých plemenech psů, natrefila jsem na krásného černobílého obra. Byl to landseer. Úplně mě uchvátil a chtěla jsem se dozvědět o tomto plemeni více. Rozhodla jsem se oslovit chovatelku landseerů Janu Ferenčíkovou, která se se svými landseery věnuje canisterapii, a požádat jí o informace. Když jsme přijeli na návštěvu, měli jsme možnost seznámit se s těmito úžasnými psy. Kromě velkého Erose s krásnou černou hlavou nás přivítala také fenka Baily a malý půlroční

Kája, který zůstal u chovatelky kvůli úrazu na noze. V té době jsme neplánovali pořizovat psa, ale někdy se věci dějí bez ohledu na váš dlouhodobý plánovací kalendář. Dodnes jsem nezapomněla, jak na mě malý Karlík koukal. Přes všechna varování z mého okolí, že je absolutní nerozum pořizovat si obřího psa s významným pohybovým handicapem, vyhrálo moje srdce. Rozum šel spát. Za těch pět let, které trávíme s Karlem společně, jsem ještě nikdy nezapochoybovala o správnosti svého rozhodnutí.

Od začátku jsem Karla připravovala na canisterapii. Chodili jsme společně do města, dávali si kávu na venkovních zahrádkách a moje mamka dokonce zastavovala známé i neznámé, aby si Káju pohladili a my jsme sledovali, jak je Karel spokojený v přítomnosti ostatních lidí. Měla jsme to nejdůležitější pro start v přípravě na canisterapii. Měla jsem psa, který byl zdravě sebevědomý a rád trávil čas mezi cizími lidmi.

Když Kája splňoval věk pro absolvování vstupních testů pro praktikování canisterapie, přihlásili jsme se a úspěšně je zvládli. Mohli jsme tedy začít společně docházet na canisterapii pod dohledem zkušeného canisterapeuta. Začali jsme sbírat první zkušenosti. Po nějaké době jsme s Karlem splnili zkoušky a začali docházet na canisterapii ke klientům našeho oddělení samostatně.

Když vidíte práci zkušeného canisterapeuta, myslíte si, jak je to pěkné chodit s pejskem dělat někomu radost. Do doby, než jsem začala s Karlem navštěvovat klienty, jsem byla zvyklá pracovat buď se psem nebo s klienty samostatně. Vždy to byl jednoduchý komunikační kanál mezi mnou a psem nebo mnou a klienty. Najednou jsem se ocitla ve středu, ze kterého bylo nutné reagovat na psa i na klienty najednou. Musela jsem se naučit řídit komunikaci a vytvořit si s Karlem posunkový jazyk, který výborně funguje dodnes a nenarušuje komunikaci s klienty. Dokáží tak mluvit s Karlem i klienty najednou. Přiznám se, že první návštěvy pro mě byly velmi vyčerpávající. Každá canisterapie je pro mě silný emotivní zážitek. Snažím se vždy připravit program na míru klientům dle věku, schopností a dovedností. Přesto je celkem pravidlem, že nakonec je vše jinak, neboť se nedá předvídat, jak budou klienti i pes reagovat. Nejtěžší pro mě bylo naučit se sestavit program canisterapie tak, aby byli spokojení klienti i Karel. Všechny aktivity se snažím dělat zajímavé i pro Karla.

Kromě canisterapie se věnujeme vodní záchranářně, rádi chodíme na procházky, cvičíme na míčích nebo jen tak lenošíme. Karel si rád užívá i masáže, které mu pomáhají v rehabilitaci v souvislosti s chybějícím prstem a dysbalancí v oblasti zadních končetin. Karel je úžasný pracant, učíme se jeden od druhého. Jsem mu vděčná za všechno, co spolu děláme, za tu spoustu dveří, které mi otevřel, a za všechny úžasné lidičky, které jsem mohla při našich aktivitách potkat.

Jana Mášková a Karel

„Naše canisterapeutické curriculum vitae.“

Na začátku, před 12ti lety, jsem dostala do „pěstounské péče“ chovnou fenu Střediska výcviku vodících psů. Vzhledem k její skvělé povaze a omezení vykonávat s ní lovecké a sportovní aktivity bylo škoda její přednosti nevyužít. Shodou okolností jsem nastoupila i do zaměstnání, do domova pro lidi s kombinovaným postižením, kde přítomnost canisterapeutického psa byla vítána.

S Perličkou (Pearl The Seeing Eye) jsme tak začaly docházet společně pravidelně do práce, ale i k malým dětem do speciální MŠ. Zjistila jsem, že labrador je skvělý pes, ovšem má 30 kg a díky nim se zkrátka na klíně chovat nedá. Proto manžel koukl do atlasu psů a vybral přesně podle mého zadání - brabantíka (krátká srst, závislák, do 5 kil). Azalku (Azalka Francouzská lilie) jsme si pro canisterapeutickou práci už pořizovali a opravdu, byla dokonalá! Svým brabantím šarmem nakazila okolo nás spoustu lidí, kteří též jako my, kouzlu plemene propadli. Mým dalším parťákem se stal Aladin (Aladin Herbal Garden), také brabantíček, hošiček z našeho chovu. I když má Aladin zdravotní neduh, je z něj všestranný pomocník a není zařízením, kde by se necítil jako doma. V rámci rehabilitace jsme s Perlou hodně polohovaly, ale protože klientů potřebujících polohování bylo hodně, zaměstnavatel na výpomoc pořídil služebního pejska – fenu Svatobernardského psa, Agátu (Lady Agáta od Strážců hor). Ač se to nezdá, ale Agátku s jejími 68 kily jsem hrozně ráda brala k miminkům. Byla velice jemná, klidná a rozvázná. S Piginkou (Pigi Tea Griffon Land FCI) jsem do našich navštěvovaných zařízení přinesla čistou roztomilost. Pigi je černá brabantice a protože je drobnější postavy, není člověka, kterého by nerozněžnila. V nemocnici má na starosti hlavně personál! Zatím nejčerstvější canisterapeutickou posilou je chovná fenka labradorského retrievera Abbie (Abbie MGDF). Je nám svěřena do péče z Nadace Mathilda, která se věnuje výcviku vodících psů. Abbie je velice ochotná a stále dobře naladěná.

Každý pejsek, se kterým jsem začínala chodit do zařízení, potřeboval hodně podporovat a postupem času se role jakoby vyměnily ☺. Podporují oni mě. To, že se Pigi, Láďa i Abbienka do „práce“ těší, je pro mě velice cenné. Víím tak, že je stále baví rozdávat radost a svoji přízeň lidem okolo sebe.

Perlička si ve svých 13ti letech užívá zasloužený odpočinek. Ale občasných inspekcí se nevzdá. Azalka a Aguška už nám z psiho nebe drží palce.

V současné době navštěvujeme širokou škálu zařízení: domov pro lidi s kombinovaným postižením; nemocniční oddělení následné intenzivní péče a psychiatrii; speciální mateřskou a základní školu a děti na individuální canisterapii. Pestrost nás baví.

Pokud se chce stát někdo opravdovým dobrovolníkem, bez podpory a pochopení v rodině to opravdu nejde.

Nejenže je doma stále „málo“ pejsků na canis, ale dobrovolník stále něco nakupuje na canis; večer vyrábí pomůcky na canis; nemá čas, protože jede na canis a je unavený, protože byl na canis. Pro rodinu je mít dobrovolníka doma dost výhodné, že? Proto posílám domů veliké díky!

Ale, pokud už dobrovolníkem jste, je supervýhodné mít okolo sebe skvělé lidi, kteří při problému pomohou radou, slovem útěchy, nebo skutky. Nejednou jsem se přesvědčila, že v Hafíku nic není problém. Těší mě i podpora dalšího vzdělávání svých dobrovolníků. Se všemi svými psy mám složené zkoušky v z. s. Hafík v Třeboni.

No, řekněte, není radost být dobrovolníkem?

Kateřina Pejchalová a 4-nozí pomocníci

„Hafík – cesta tam a zase zpátky!“

Asi už od narození jsem chtěla psa. Mamka vyprávěla, že jakmile jsem u nás v paneláku uslyšela štěkot, okamžitě jsem se jako neohrožené batole vrhla do cizích dveří ☺. V jedenácti letech jsem se konečně dočkala křížence labradorského retrívra. Byl to do bytu větší pes, povahově se nám však plemeno líbilo víc, než sice menší, ale „ušťekaná“ společenská plemena, která už panelák obývala. Nejen kvůli velikosti tedy podmínka rodičů byla, že bude vychovaný, a tak jsme po prázdninách začali chodit na cvičák. Tehdy bylo cvičiště zaměřené na výcvik poslušnosti a na agility. Můj Tim měl mezi předky středoasijského ovčáka (což bylo v roce 1997 v Čechách téměř neznámé plemeno a my jsme o dědečkovi nevěděli stejně zhora nic), a proto labradoří standard brzy přerostl a vážil víc než já. Byly to krušné začátky, smáli se nám, kdo s kým cvičí ☺. Agility ho navíc moc nebavilo, běhal z povinnosti a pro pamlsek.

Nakonec se celkem poslouchat naučil, a brzo se o něm dozvěděl náš pediatr, MUDr. Miloš Velemínský, který zrovna rozjížděl v rámci svého působení na Zdrav. soc. fakultě JU Integrační canisterapeutické tábory. Jelikož Timák miloval lidi, děti nejvíc, trochu poslouchal, my ho brávali všude s sebou (dokonce i autem do Chorvatska!) a také proto, že mám ještě mladšího bratra a sestru, měl náš pes ideální povahu i průpravu stát se canisterapeutem. Záhy se narodilo canisterapeutické sdružení Hafík a proběhly první zkoušky canisterapeutických týmů. Přijely je odzkoušet lektorky z Německa a náš Tim je ještě musel skládat s mou mamkou, protože podmínka byla plnost dobrovolníka a do té já měla ještě hodně daleko. Moje mamka vždycky stála při nás, když jsme něco dělali, sestra gymnastiku, tak si udělala základní trenérské zkoušky, já chodila se psem, tak mamka vzala v začátcích předsednictví Hafíka a dělala to pak několik let. Jen bratrova cyklistika jí nepřišla k srdci ☺.

Samotnou canisterapeutickou činnost jsem pak už ale dělala já, jezdili jsme s Timem na tábory, po jednorázových akcích do různých zařízení, na propagační odpoledne na výstavy, dětské dny, osvětové programy atd. a časem se objevila i nějaká ta individuální canisterapie. Zooterapie se v Čechách teprve rozvíjela, hledala si cestu, měla své příznivce i odpůrce, narážela na překážky, vyvíjela se. Místy to bylo divoké, žádné smlouvy, pojištění, administrativy málo, zato spousta nadšení a lidské energie a touhy dělat svět hezčím místem s pomocí psí lásky. Jako dítě a teenagera mě to fascinovalo a neskutečně bavilo, vlastně jsem s canisterapií vyrostla a kontakt s klienty

a rozmanité zkušenosti dost formovaly mou cestu na studia psychologie.

Můj canisterapeut zatím došel důchodového věku, proto na konci své kariéry už jen s mamkou docházeli do Domova seniorů, zatímco já jezdila na vysokou. Posledních pár let pak užíval zasloužený odpočinek doma na gauči, až se odebral očůrávat nebeské patníky.

Trvalo to osm let, než doba nazrála na dalšího psa v mém životě. Je to zase retrívr, tentokrát ale „bílé zlato“ a přibrala jsem ho do smečky k našim dvěma lidským štěňatům. Ti ho pojmenovali Chase a obstarávají mu od malička také dokonalou canisterapeutickou přípravu :-). Naše kroky opět vedly na cvičák, po sléze v létě s celou smečkou na canis. tábor, minulé léto jsme úspěšně zvládli canisterapeutické zkoušky a od té doby se sem tam zapojujeme do jednorázových akcí a chodíme pravidelně toho času ke dvěma klientům na individuální canisterapii. Víc zatím nestíháme, protože se nám před rokem rodina rozrostla o třetí lidské mládě, a to už je docela cvrkot :-)! Chtěla jsem svým dětem dopřát vyrůstat s pejskem od malička, a i když je to často náročné, nelituji toho rozhodnutí ani na chvíli. Obě starší děti mluvily o táboře s pejsky spoustu měsíců, dcera navíc poctivě chodí každý týden se mnou Chase cvičit, a i když pes váží víc než ona (odkud já to jen znám :D), úspěšně ho cvičí, doma mu připravuje krmení a touží po své vlastní psí slečně. S miminkem, které se narodí do „psí“ rodiny se pro mě otevřela další studnice zkušeností. Jen namátkou, že pes žárí na mou pozornost víc než sourozenci, neochvějně však hlídá kočár a jeden z prvních šibalských úsměvů našeho synáčka patřil a pořád patří hned po lidských starších sourozencích právě Chaseovi.

Sdružení Hafík během mé pauzy ušlo obrovský kus cesty, vyrostlo, co se počtu týmů týče, tak i péče o ně a samozřejmě o klienty. Zprofesionalizovalo se, přestože stále všichni v jeho vedení pracují jako dobrovolníci. Jsem šťastná, že jsem mohla zase „naskočit do rozjetého vlaku“ - vystupovala jsem tehdy ze slušně šlapající lokálky, nastoupila jsem ale zpět do rozjetého mezinárodního rychlíku! Za to všechno Vám, Hafíci, patří můj velký obdiv a dík!!!

Tereza Maříková a Chase

„Naše začátky v canisterapii.“

Jsme manželé Pavel a Klára Pumprovi, v červenci roku 2020 jsme společně s naší fenkou australského ovčáka Bonnie úspěšně absolvovali závěrečné zkoušky a zařadili se mezi dobrovolníky Výcvikového canisterapeutického sdružení Hafík, z.s.

Naše cesta ke canisterapii se začala pozvolna rodit v okamžiku, kdy se součástí naší rodiny stala Bonnie. Když jsme si ji pořizovali, tak nás vůbec nenapadlo, že bychom s ní mohli vykonávat canisterapii. Především jsme chtěli mít parťáka pro aktivní styl našeho života. Postupem času jsme oba na Bonnie poznali, že máme charakterově velmi klidného, nekonfliktního a hodného psa. V tom se nám

v hlavě urodila myšlenka, že by byla velká škoda promrhat potenciál Bonnie a mohli bychom s ní zkusit vykonávat canisterapii, o které jsme v té době moc nevěděli.

Hlavní naší představou bylo, že budeme rozdávat radost prostřednictvím pohlázení našeho pejska. Věděli jsme, že přímo v našem městě funguje Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík, z.s., rozhodli jsme se proto Hafíka kontaktovat a poté nás hned čekala informační schůzka.

Musíme se přiznat, že po informační schůzce jsme se malinko vrátili nohama na zem. Naše představa, že složíme nějakou jednorázovou zkoušku a hned můžeme jít s Bonnie do zařízení vykonávat canisterapii, vzala za své. Po informační schůzce nám připadalo, že cesta k tomu, abychom se stali součástí dobrovolníků Hafíka je nekonečně dlouhá.

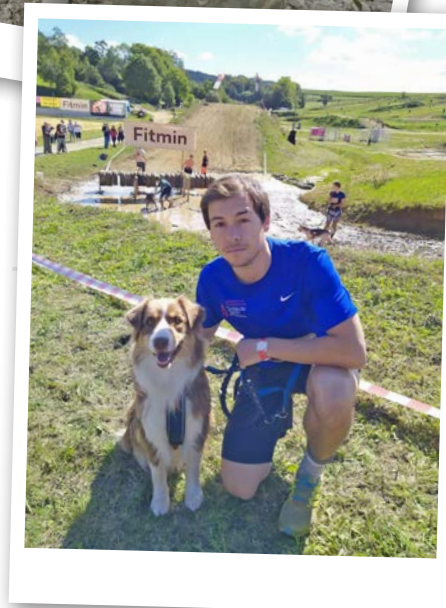
Nyní zpětně hodnotíme, že je to cesta přímo až nezbytná. V první fázi, kdy jsme absolvovali náhledy bez Bonnie, jsme si udělali ucelenou představu o tom, jak probíhá canisterapie v různých zařízeních, jaká je časová náročnost této dobrovolnické činnosti, že se nejedná jenom o tom, že si někdo pohladí pejska, ale je potřeba si připravit program na konkrétní akci, přichystat psa, dopravit se do zařízení a mnoho dalších drobných věcí, které pozvolna ukrájí z našeho volného času. Současně jsme mohli v akci vidět již otestované psy a udělat si konkrétní obraz o tom, co bude potřeba, aby Bonnie splňovala. Jsme přesvědčeni, že tato fáze je rozhodující, kdy si člověk doopravdy uvědomí, jestli canisterapii chce dělat a obětovat svůj čas nebo ne.

Po absolvování vstupních testů, při kterých se ověřovala základní poslušnost Bonnie a její zvládnutí možných modelových situací, které nastávají při canisterapii, nás čekala druhá fáze, kdy jsme opět chodili do zařízení, ale již jsme mohli vzít i Bonnie a aktivně se podílet na průběhu akce. V této fázi jsme si mohli vyzkoušet, jak Bonnie bude reagovat a zvládat situace, které s ní v běžném životě nezažijeme např. její reakce na lidi s hendicapem, aby se jich nebála, aby k seniorům přistupovala klidně, aby zvládala malé děti, které dokáží velmi hlasitě mluvit. Byla to zkouška toho, jak jsme zvládli výcvik Bonnie a především jak se nám podařila socializace. Byli jsme velmi rádi, že jak Bonnie, tak i my jsme vše zvládli. Zároveň jsme měli možnost vidět, jakou obrovskou radost canisterapie přináší dětem, seniorům nebo osobám s fyzickým či mentálním postižením. To je na canisterapii to nejkrásnější, že prostřednictvím našeho psa můžeme někomu udělat takovou radost.

Po více jak roce, který nás dělil od informační schůzky, jsme absolvovali závěrečné zkoušky. Jsme velice rádi, že jsme se mohli stát součástí skupiny lidí, kteří svůj volný čas nevěnují pouze sobě, ale jsou ochotni ho obětovat pro druhé a rozdávat radost, aniž by z toho měli nějaký finanční či materiální prospěch, a to vše dělají společně se svými úžasnými čtyřnohými parťáky.

Klára a Pavel Pumprovi + Bonnie

Organizační struktura

Výcvikového canisterapeutického sdružení Hafík, z.s.

Předsedkyně organizace: Mgr. Jaroslava Bicková, Ph.D. jaroslava.bickova@canisterapie.org

Jednatel: Zdeněk Kněžínek zdenek.knezinek@canisterapie.org

**Koordinátorka dobrovolníků se psem,
koordinátorka pro jednorázové akce:** Mgr. Ludmila Cimlová ludmila.cimlova@canisterapie.org

Hospodářka: Mgr. et Mgr. Zuzana Zajícová zuzana.zajicova@canisterapie.org

Koordinátorka Výcvikové sekce: Mgr. Šárka Petříková sarka.petrikova@canisterapie.org

Členové výboru: Mgr. Zuzana Prokopová zuzana.prokopova@canisterapie.org

Roman Bílek roman.bilek@canisterapie.org

Revizní komise: **Předseda komise:** Ludmila Cimlová st.

Členové komise: Mgr. Zuzana Staffová a Ing. Aneta Šemrová

Administrátor webu: Roman Bílek roman.bilek@canisterapie.org

Děkujeme!

Na závěr tohoto bulletinu nám dovoluťe poděkovat všem, kteří v roce 2020 podporovali činnost z.s. Hafík

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem našim podporovatelům. Velmi si vážíme jakékoliv formy pomoci, a to obzvláště v letošním, značně nejistém a COVIDEM poznamenaným roce. Naše činnost byla v tomto roce značně omezená, ale věřte, že jsme se co nejsvědomitěji připravovali na to, až budeme zase moci vyrazit za našimi klienty. Když jsme nemohli být spolu, jak jsme byli doposud zvyklí, snažili jsme se alespoň klienty a přijímající organizace podpořit prostřednictvím fotek a videí našich čtyřnohých parťáků. Děkujeme, že jste v tom s námi a umožňujete nám dělat to, co máme tak rádi.

Děkujeme, bez Vás by to nešlo.

Vaši Hafíci

Dotace:

Dary:

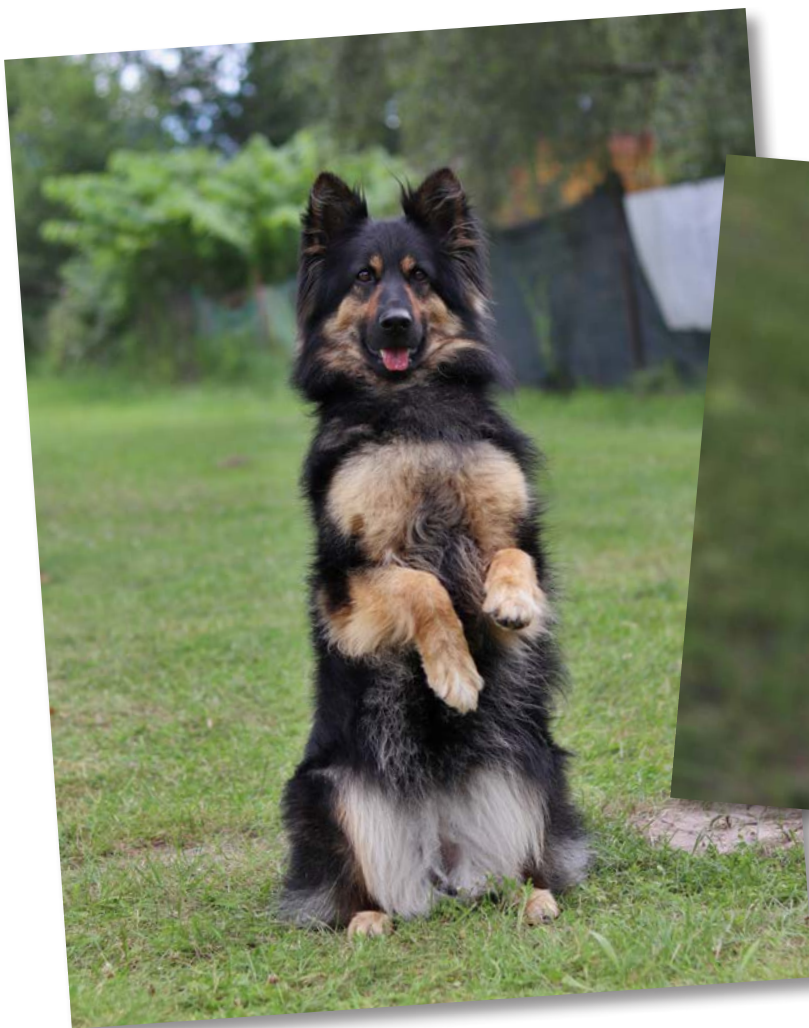

Diecézní charita, Plzeň

Petr Vaněk, Praha

Dlouholetí podporovatelé:

Informační bulletin vznikl za finanční podpory Statutárního města České Budějovice

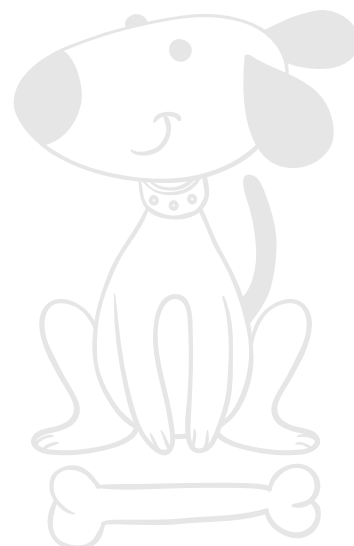

Autor: Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík, z.s.

Počet stran: 16 stran

Rok vydání: 2020

Fotografie: fotoarchiv Výcvikového canisterapeutického sdružení Hafík, z.s.

Výcvikové canisterapeutické sdružení Hafík,
z.s.

Sídlo: Domanín 150, Třeboň 379 01

Webové stránky: www.canisterapie.org

E-mail: ludmila.cimlova@canisterapie.org

IČO: 265 15 598

ID datové schránky: j2qdb54

Číslo účtu: 288610149/0300 u ČSOB, a.s.

www.canisterapie.org